

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Membrum VIII. De Confessione generali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

MEMBRUM VIII.

De Confessione generali.

Natura & Scopus.

I. Et si hæc non pertineat necessario ad Exercitia, communiter tamen suadetur à Patribus Spiritualibus, non quidem ut à tota semper vita instituat (hoc enim semel accurate fecisse sufficit) sed ut peccata ab anno, vel certe ab ultima confessione generali commissa explicentur; idque ob multiplicem utilitatem, quæ merito inde sperari potest, ut paulò post ostendetur.

II. Porro duplex potissimum Scopus huic confessioni generali statuitur. Prior est compensatio defectuum, qui forè in particularibus confessionibus contigerunt; cum enim in his ordinariè neque tanta præparatio, neque tantus etiam dolor adhibeatur, quantus requiritur ad confessionem non dico validè, sed fructuosè, id est, cum serâ detestatione peccatorum, & efficaci proposito deinceps ea cavendi, instituendam, uterque hic defectus abunde per confessionem ejusmodi generalem in recessu spirituali factam, suppletur, utpote in qua & tempus, & occasio copiosior suppetit ad conscientiam meliùs examinandam; & præterea animus tum per varias Meditationes de peccatorum gravitate & multitudine institutas magis dispositus est ad sincerum dolorem de iisdem peccatis eliciendum.

Æstimatio.

I. Concipi hæc non difficulter poterit, si triplex fructus, quem ejusmodi Confessio generalis afferre solet, bene perpendatur; quorum primus est, quòd singulare subsidium afferat ad veram vitæ reformationem instituendam, dum scilicet Homo ex aspectu plerorumque suorum peccatorum sub unum quasi cumulùm consectorum, detestandum, & miserum animæ suæ statum conspiciat, atque adeò ad eundem immutandum vehementer excitatur, ut, ubi hæcenus abundavit iniquitas, ibi deinceps exardescat caritas; Et, quantò plura remissa sunt peccata, tantò abundantius diligatur, qui tam misericorditer ea remisit.

II. Secun-

II. Secundus fructus est, quòd non parùm etiam ad meritum & satisfactionem pro peccatis præteritis condignam præstandam juvet talis confessio; tum quia plerumque contritio & dolor longè vehementior ex conspecto tot officiorum cumulo concipitur, siquæ Pœnitens ad Confessionem & Eucharistiæ Sacramenta digniùs & fructuosius percipiendâ magis disponitur; tum quia ob insignem, quam de se ipso reportatis, qui confitetur, victoriâ, non modicum antequam à DEO præmium promeretur.

III. Tertius fructus est, quòd vel maximè etiam ad tranquillandam conscientiam, atque adeò insignem animæ solatium conducatur generalis confessio; ita, ut P. Paulus Barnabæ in solit. Hagioph. dissert. matut. 2. diei dicere audeat, ne calamo, nec linguâ explicari posse tranquillitatem animi à voluptate, quâ fruatur is, qui molestum hoc conscientia onus deposuit, addâtque, se animas reperisse post tales confessionem factam adeò contentas, ut etiam ipsi lacrymarum solatii testes elicerent. Rationem verò hujus solatii Directorium Exercitiorum hanc assignat, quòd experiamur, Homines plerumque aut sine sufficienti examine, aut sine debito dolore, nullo vel infirmo valde proposito ad confessionem ordinariam accedere, atque adeò ad pacem Conscientiæ consequendam, scrupulosque tollendos, qui, si non antè, in hora mortis certè excruciare, & in periculum salutis æternæ adducere solent, plurimùm profit, exactam aliquando de omnibus peccatis rationem reddere.

Praxis.

I. Hæc in tribus præcipuè consistit industriis, quarum prima est, ut caveatur quidem ex una parte nimia in peccatis colligendis anxietas, ne semper deinceps scrupulorum reliquiæ maneant; ex altera tamen parte tam diligenter & accuratè instituat hęc confessio, ut postea secura possit esse se anima, se fecisse, quod in se erat; nam sine hoc, ut bene notat Directorium, nunquam frui poterit illa animi pacis & conscientiæ tranquillitate, quam optat. Et ideo præter proprium studium & diligentiam ipsius, qui Exercitia facit, juvandum est aliquâ viâ & methodo ad bene confitendum, nisi ipse per se ad hoc sufficiens videatur.

II. Alce

II. Altera industria est, ut confessio hæc eo maximè tempore instituat, quando animus exercitantis per Exercitia primæ hebdomadæ, intimam peccatorum cognitionem, veramque contritionem nactus ereditur.

III. Tertia est, ut, etsi ut plurimum non expediat fieri Confessionem ei, qui tradit Exercitia, si tamen id ipse exigat pro sua devotione, omnino ejus petitioni satisfiat maximè si ad hunc ipsam finem prius Directori statum animæ suæ, dubiâque circa illum occurrentia aperuisse.

MEMBRUM IX.

De Collatione Spirituali.

Natura & Scopus.

I. Per hanc Collationem ea maximè intelligitur, quæ cum ipso Directore instituitur, & non levem spondet utilitatem, si rectè instituat.

II. Geminus autem eidem Scopus præfixus esse debet. Prior est, ut DEI voluntati, qui per homines hominem dirigere decrevit, voluntati obtemperetur. Hinc & S. Paulo Act. 9. clamanti: *Domine, quid me vis facere?* responsum est: *Surge, & ingredere civitatem, & ibi dicetur tibi, quid te oporteat facere.* Posterior est, ut, dum non suæ duntaxat prudentiæ innititur, sed alienum etiam consilium requirit, tantò securiùs in periculoso salutis promovendæ itinere procedat, tutiorque sit à Dæmonis infesti insidiis. Nam, ut Sapienter S. Ignatius reg. 10. de discern. Spirit. advertit, Inimicus noster morem nequissimi cujusdam Amatoris imitatur, qui puellam honestorum Parentum Filiam, vel uxorem alicujus probi viri volens seducere, summo opere procurat, ut verba & consilia sua occulta maneant, nihilque reformidat magis, quàm ne Puella Patri, vel Uxor Marito eadem consilia patefaciat, sciens hoc pacto de votis & conatibus suis actum esse. Ad eundem modum obnixè satagit Diabolus, ut animam, quam circumvenire cupit, ac perdere, fraudulentas suas suggestiones tenere secretas persuadeat: indignatur verò maximè, & gravissimè cruciatur, si cui vel confessionem audienti, vel Spirituali homini molimina sua deregantur, à quibus ita se funditus excidere intelligit.

Æstima-